

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 30/21
V Lucemburku dne 2. března 2021

Rozsudek ve věci C-425/19P
Komise v. Itálie, Fondo interbancario di tutela dei depositi, Banca d'Italia
a Banca Popolare di Bari SCpA

Soudní dvůr zamítl kasační opravný prostředek podaný Komisí proti rozsudku Tribunálu týkajícímu se opatření přijatých konsorciem italských bank na podporu jednoho z jeho členů

Tribunál správně rozhodl, že tato opatření nepředstavují státní podporu, neboť nejsou přičitatelná italskému státu

V roce 2013 projevila italská banka Banca Popolare di Bari SCpA (BPB) zájem navýšit kapitál banky Banca Tercas (dále jen „Tercas“), jiné italské banky se soukromým kapitálem, na kterou byla uvalena zvláštní správa v důsledku nesrovnalostí zjištěných Banca d'Italia, italským orgánem bankovního dohledu.

Tento projev zájmu ze strany BPB byl však podmíněn tím, že **kapitálový deficit společnosti Tercas bude plně pokryt Fondo Interbancario di Tutela dei Depositi (FITD). Posledně zmíněný je soukromoprávním mezibankovním konsorciem** vzájemné povahy, které má povinnost zasáhnout z titulu zákonného pojištění vkladů v případě nucené likvidace některého ze svých členů. FITD má mimoto možnost preventivně zasáhnout na podporu člena, na něhož byla uvalena zvláštní správa. Podmínkou takového zásahu je však to, aby existovaly vyhlídky na obnovu a aby se předpokládala menší zátěž, než by byly náklady na zásah FITD z titulu zákonného pojištění vkladů v případě nucené likvidace dotyčného člena.

V roce 2014 se **FITD** nejprve ujistilo, že preventivní zásah ve prospěch společnosti Tercas je hospodářsky výhodnější než vyplacení vkladatelů této banky v případě nucené likvidace, a poté se **rozhodlo pokrýt záporný vlastní kapitál společnosti Tercas a poskytnout jí určité záruky. Tato opatření byla schválena ze strany Banca d'Italia.**

Rozhodnutím ze dne 23. prosince 2015¹ **Komise konstatovala, že tento zásah FITD ve prospěch společnosti Tercas představoval protiprávní státní podporu**, kterou poskytla Itálie ve prospěch společnosti Tercas, a nařídila její navrácení.

Itálie, BPB a FITD, podporované Banca d'Italia, podaly proti tomuto rozhodnutí žaloby na neplatnost. **Rozsudkem ze dne 19. května 2019² Tribunál těmto žalobám vyhověl a rozhodnutí Komise zrušil** z důvodu, že podmínky pro kvalifikaci zásahu FITD jako státní podpory nebyly splněny, neboť tento zásah nebyl přičitatelný italskému státu ani nebyl financován za použití prostředků tohoto členského státu³.

Soudní dvůr zasedající ve velkém senátu zamítl kasační opravný prostředek podaný Komisí, přičemž upřesnil svou judikaturu týkající se přičitatelnosti státu v případě opatření podpory přijatých soukromoprávním subjektem, který není státní entitou ani veřejnoprávním podnikem.

¹ Rozhodnutí Komise (EU) 2016/1208 ze dne 23. prosince 2015 o státní podpoře SA.39451 (2015/C) (ex 2015/NN), kterou poskytla Itálie ve prospěch společnosti Banca Tercas (Úř. věst. 2016, L 203, s. 1).

² Rozsudek ze dne 19. března 2019, Itálie v. Komise, [T-98/16, T-196/16 a T-198/16](#); viz též [TZ č. 34/19](#).

³ Kvalifikace opatření jako „státní podpory“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU předpokládá splnění čtyř podmínek, a sice aby se jednalo o státní zásah nebo zásah za použití státních prostředků, tento zásah byl způsobilý ovlivnit obchod mezi členskými státy, přiznával selektivní výhodu svému příjemci a narušoval nebo hrozil narušením hospodářské soutěže.

Závěry Soudního dvora

Soudní dvůr nejprve připomněl, že k tomu, aby mohla být zvýhodnění kvalifikována jako „podpora“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, musí být poskytnuta přímo nebo nepřímo za použití státních prostředků a **příčitatelná státu**.

Pokud jde konkrétně o příčitelnost zásahu FITD ve prospěch společnosti Tercas italským orgánům, Soudní dvůr dále konstatoval, že **Tribunál nepochybil, když rozhodl, že indicie předložené Komisí k prokázání vlivu italských veřejných orgánů na FITD neumožňují přičíst jeho zásah ve prospěch společnosti Tercas italským orgánům**.

Soudní dvůr měl v tomto ohledu za to, že Tribunál správně uplatnil judikaturu, podle níž přísluší Komisi, aby na základě souboru indicií prokázala, že dotčená opatření byla příčitatelná státu, a tedy neuložil Komisi vyšší důkazní standard ohledně příčitelnosti zvýhodnění státu z pouhého důvodu, že FITD je soukromoprávním subjektem.

V této souvislosti Soudní dvůr zdůraznil, že skutečnost, že má subjekt, jenž poskytl podporu, soukromoprávní povahu, znamená, že se indicie umožňující prokázat příčitelnost daného opatření státu liší od indicií vyžadovaných v případě, kdy subjektem poskytujícím podporu je veřejnoprávní podnik.

Tribunál tedy neuložil odlišné důkazní standardy, ale naopak uplatnil ustálenou judikaturu Soudního dvora, podle které indicie umožňující prokázat příčitelnost opatření podpory nutně vyplývají z okolností projednávané věci a z kontextu, ve kterém bylo toto opatření přijato, přičemž **neexistence kapitálové vazby mezi FITD a státem** má v tomto ohledu nepochybný význam.

Soudní dvůr mimoto objasnil, že jeho judikatura týkající se pojmu „odnož státu“, jež umožňuje jednotlivcům dovolávat se bezpodmínečných a dostatečně přesných ustanovení směrnic, jež nebyla provedena, nebo byla provedena nesprávně, vůči subjektům nebo entitám podléhajícím autoritě nebo dohledu státu, nemůže být přenesena na otázku příčitelnosti opatření podpory státu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

Soudní dvůr navíc odmítl argument Komise vycházející z rizika obcházení právních předpisů v oblasti bankovní unie. Komise v tomto ohledu tvrdila, že odmítnutí přičíst státním orgánům zásah takového subjektu, jako je FITD, ve prospěch banky se soukromým kapitálem, s sebou nese riziko obcházení článku 32 směrnice 2014/59⁴, který upravuje přijetí opatření k řešení krize v případě, kdy úvěrová instituce vyžaduje mimořádnou veřejnou finanční podporu, jež odpovídá státní podpoře. Soudní dvůr v tomto ohledu uvedl, že kvalifikace opatření přijatého systémem pojištění vkladů jako státní podpory, jež může vést k přijetí těchto opatření k řešení krize, je stále možná v závislosti na charakteristických znacích uvedeného systému a daného opatření.

Konečně Soudní dvůr potvrdil, že zjištění Tribunálu, že se Komise dopustila právního omylu, když měla za to, že italské orgány vykonaly podstatnou veřejnou kontrolu při vymezení zásahu FITD ve prospěch společnosti Tercas, bylo vskutku učiněno na základě posouzení všech indicií zohledněných Komisí zasazených do jejich kontextu.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozsudku či usnesení Tribunálu lze podat kasační opravný prostředek k Soudnímu dvoru, který je omezen na právní otázky. Kasační opravný prostředek zásadně nemá odkladný účinek. Je-li kasační opravný prostředek přípustný a opodstatněný, Soudní dvůr rozhodnutí Tribunálu zruší. Pokud to soudní řízení dovoluje, může Soudní dvůr ve věci vydat sám konečné rozhodnutí. V opačném případě vrátí věc zpět k rozhodnutí Tribunálu, který je vázán rozhodnutím vydaným Soudním dvorem v rámci kasačního opravného prostředku.

⁴ Článek 32 odst. 4 písm. d) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2014, L 173, s. 190).

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499